

בס"ד. ר"ד ועש"ק פ' וירא, י"ט מרחשון, ה'תשי"ג.

בלתי מוגה

[במענה על דו"ח שמסר השד"ר הרה"ח ר' שלמה אהרן קזרנובסקי ע"ד מילוי שליחותו, בבקשו מהמזכיר הרחמ"א חרקוב שיואיל לומר — בשמו — לכ"ק אדמו"ר שליט"א, אשר, כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ אמר לו כמ"פ (בשוכו מקיום שליחותו): "איך גיב איבער דעם טאטן ווער דער שליח איז, און די דבר השליחות", ומבקש הוא להזכיר הדבר, כיון שמחר, יום הש"ק, הוא כ"ף מרחשון, יום ההולדת של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע — אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א²:]

בש"ק פרשת וירא שנת תרס"ג — לפני חמשים שנה — אמר כ"ק אדמו"ר נ"ע מאמר ד"ה והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו³, ותוכנו: ענינה של עמידת אברהם בעת אכילת המלאכים, הוא, ההשפעה והנתינת כח שאכילת המלאכים תהי' אכילה ממש, דהיינו אכילת אדם.

והענין הוא — כי יש ב' מיני אכילות, "אכילת מזבח" ו"אכילת אדם"⁴. וההפרש ביניהם, ש"אכילת מזבח" הו"ע הבירורים, והוא בסדר ההשתלשלות, ואילו "אכילת אדם" — הבאה לאחרי עבודת הבירורים ד"אכילת מזבח" שעל ידה מתבטל הרע שבהמאכל — ממשיכה אור חדש שלמעלה מהשתלשלות.

וזהו גם ההפרש בין אכילת צדיק (שבבחינת "אכילת אדם") ואכילת בינוני (שבבחינת "אכילת מזבח"), ובכללות יותר — בין אכילת אדם ואכילת מלאך.

וזהו מ"ש⁵ "והוא עומד עליהם תחת העץ ויאכלו" — שעמידת אברהם היא נתינת כח להמלאכים שגם אכילתם (שבדרך כלל היא בבחי'

אשר חל בשנה זו בשבת קודש פ' וירא (לשון הקדמת כ"ק אדמו"ר שליט"א להמאמר — נדפס בסה"מ שם ע' שפא). וראה גם לקמן ע' 142 הערה 2, ובשוה"ג שם.
 (4) זבחים יג, ב. וראה לקו"ת ר"פ זו.
 (5) פרשתנו (וירא), יח, ח.

(1) לטובת ישיבת תר"ת (המו"ק).
 (2) להמזכיר הרחמ"א חרקוב — למסור להשד"ר הנ"ל (נעתק מרשימתו של הנ"ל).
 (3) נדפס בסה"מ תרס"ג ע' נ ואילך. — מאמר זה יצא לאור (בקונטרס בפ"ע) בשנה זו (תשי"ג) "בקשר עם יום הולדת את כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע — כ"ף מרחשון —

"אכילת מזבח" תהי' בבחי' "אכילת אדם", בדוגמת אכילת הצדיקים, אשר עי"ז ימשיכו גם המלאכים אור חדש שלמעלה מסדר השתלשלות, בלי הגבלות.

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א — בנוגע להשד"ר הנ"ל:)

מכיון שהוא שליח — שזהו"ע ד"מלאך", והמשלחים בנדו"ד הם כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים וכו' וכו', אשר, כח המשלח הזה הוא למעלה מהגבלות — ה"ז נותן כח בהשליח למלאות שליחותו בהצלחה למעלה מהגבלה.

6) ראה לקו"ת ויקרא א, ג: "פי' מלאך היינו שליח" (וראה הנסמן בלקו"ש חכ"ב ע' 163 הערה 36).